

Stichting "Ruimte voor Chaltsch"

Waarom wij wel en zij niet.

Hoop en Vriendschap.

P L A N N E N 2018

Lieve mensen,

Je moet er nu misschien nog niet aan denken maar toch staat 2018 voor de deur en zijn wij al bezig met het maken van de plannen voor dat jaar. Tevreden kunnen we nu al terugkijken op dit jaar ALLE plannen hebben we kunnen realiseren dankzij de steun van velen van jullie. Oprecht dank daarvoor.

We stemmen uiteraard onze plannen eerst af met de diverse aanvragende instantie/organisaties. Ons voornemen is om:

1. **Het naaiproject dat onlangs gestart is voor te zetten.**
 - a. Dat houdt in dat wij tijdens onze eerstvolgende reis weer materiaal gaan kopen dat nodig is voor het naaien van lakens en slopen voor de ziekenhuizen in het rayon Zhlobin door deelnemers met een beperking die de dagopvang sociale dienst bezoeken.
2. **De sociale dienst**
 - a. Men zou graag hun medewerkers in de dorpen beter willen toerusten zodat ze hun werk nog beter kunnen doen. Men moet dan denken aan gebruikersmiddelen. Ooit hebben we bijv. een aantal fietsen voor hen gekocht zodat men meer mensen in dezelfde tijd kan helpen.
 - b. Daarnaast wil men uiteraard graag weer het nodige materiaal voor de dagopvang t.b.v. (bezigheids)therapie en verdere uitbreiding bij de ouderenopvang m.b.t. de sport- en creatieve activiteiten.
 - c. Altijd is er een tekort aan kantoorbenodigdheden om het werk goed te kunnen doen. In een bureaucratisch land kan men zich daarbij iets voorstellen. Wel iets willen maar niet de middelen ter beschikking stellen. Stress is dan een veel voorkomend probleem.
3. **Hulp aan het centrale ziekenhuis in Zhlobin.**
 - a. In het geboortehuis zijn de sanitaire voorzieningen zeer slecht. O.a. alle douches en toiletgelegenheden willen we opknappen. Daarnaast heeft het kinderziekenhuis gevraagd hen te willen helpen bij het verbeteren van de hygiënische omstandigheden.
 - b. Het hospice dat ook valt onder het ziekenhuis heeft om nieuwe matrassen gevraagd voor de 15 bedden die men heeft.
 - c. Ook zou men graag de medewerkers er qua kleding e.d. verzorgder uit willen laten zien.
 - d. Tenslotte heeft men ook weer om hulpgoederen vanuit Nederland gevraagd, waaronder meubilair, kantoorbenodigdheden (overal een probleem) en maar500 medische matrassen.
 - e. Het weer organiseren van een transport met o.a. bovenstaande goederen.

We zullen zien wat we hiervan kunnen realiseren.
4. **Het correctiecentrum in Zhlobin** (kinderen met een lichamelijke en geestelijke beperking)
 - a. Men zou graag meer leer- en ontwikkelingsmateriaal willen ontvangen voor alle kinderen die dit centrum bezoeken of daar worden getest.
5. **??????** dit kan van alles zijn wat nog op onze weg komt. Vaak zijn het individuele aanvragen.

Met de lokale organisaties hebben we afgesproken dan we sommige projecten samen doen. Bij de projecten 1 en 3a zorgt de stichting voor het materiaal en betaald men daar de mensen die het werk moeten uitvoeren.

Kortom als stichting hoeven we het komende jaar niet stil te zitten maar jullie weten het: Alleen met z'n allen kunnen we weer veel realiseren. Wij coördineren het graag, nog steeds onder het motto: "Waarom wij welen zij niet"

REISVERSLAG JANUARI 2018

Lieve mensen,

Soms zit het mee, soms zit het tegen. Mee omdat we één dag voor de hevige storm in Nederland met het vliegtuig zijn vertrokken en dus daarvan niets hebben gemerkt. Tegen omdat we thuis zelf schade hadden en daar niets aan konden doen. We wisten dus al dat er bij terugkomst veel werk te doen was. Maar nu eerste het wel en wee in Wit Rusland. Twee dagen voor vertrek kregen we van het kinderziekenhuis nog het verzoek om een soort magnetron voor meerdere maaltijden tegelijk voor z.g. diëtiekinderen, alleen in Minsk te koop. Dus daar begonnen onze werkzaamheden direct al. Je bent dan gauw een hele dag kwijt om alles nog uit te zoeken, waar het goedkoopste, dan bestellen en een contract tekenen. Binnen 7werkdagen werd deze in het kinderziekenhuis van Zhlobin bezorgd.

In Zhlobin begint onze eerste dag altijd met het bezoeken van alle projecten die we deze reis hebben beloofd te helpen. Dat waren deze keer: Het centrale ziekenhuis, het kinderziekenhuis, het hospice, het correctiecentrum en de sociale dienst. Het transport met goederen dat wij in september 2017 hebben gestuurd was voor het ziekenhuis nog steeds niet vrijgegeven. Geloof het of niet maar het zat deze keer vast op één wandelstok waar geen "gezondheidsverklaring" bij zat. Hoe bureaucratisch kun je zijn.....Het is daar helaas niet anders. Dit went nooit. Het gedeelte voor de sociale dienst (andere ministerie) was wel vrijgegeven en de eerste personen hebben hun goederen kunnen ontvangen. Dat is weer positief. Alle instanties hebben deze keer de hun nu toegezegde hulp perfect voorbereid. Sommige zaken waren al besteld en bezorgd nog voordat wij aankwamen en betaald hadden. Dit was enkele jaren geleden nog ondenkbaar. Het klinkt misschien ietwat arrogant maar men weet inmiddels dat onze stichting gemaakte afspraken en toezeggingen altijd nakomt. In de toekomst hopen we dat vertrouwen ook niet te beschamen. Wat ons nu toch ook weer (extra) opviel is dat de overheid in veel gevallen hun verantwoordelijkheid ontloopt en die vaak neerlegt bij de leiding van onze projecten. Of het nu grote lekkages bij de verwarming aan het gebouw zijn waardoor men in de kou zit, of men maar in een oude gammele auto cliënten moet blijven vervoeren, of moderne medische apparatuur nodig heeft....het maakt niet uit. Zoek het maar uit. De bezuinigingen zijn extra toegeslagen. Zo heeft het correctiecentrum 6 van de 12 medewerkers moeten laten gaan. Dit ten koste van de kinderen. Al met al wordt het er niet beter op. De rijken worden rijker, de armen armer.

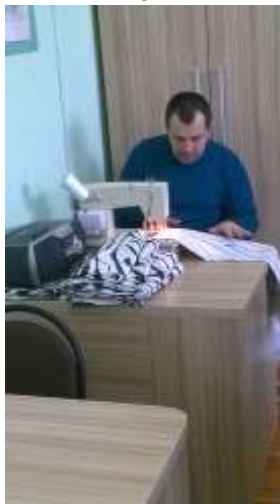

Samen met Katja(L), die daarvoor binnen de sociale dienst verantwoordelijk is, hebben we 49 voedselpakketten kunnen afleveren bij alleenstaande ouders met een beperking die van een inkomen ver onder het minimum moeten rondkomen. Ieder had zijn of haar eigen levensverhaal en reactie op het ontvangen pakket. Enkele medewerkers van de sociale dienst in de dorpen die deze mensen helpen hebben we gesproken. Dan pas ervaar je hoe groot het gebied is en de afstanden die deze medewerkers, nu in de

winter verplicht te voet, iedere dag moeten afleggen om hun patiënten te kunnen helpen. Petje af. Voor deze medewerkers (87) hebben we grote stevige gemakkelijk te dragen tassen gekocht waarin men bijv. boodschappen, medicijnen voor de mensen die ze bezoeken kunnen meenemen. (foto R: samenstelling voedselpakket en op de achtergrond alle pakketten).

Het naaiproject is op 1 januari van start gegaan, vijf maanden later dan gepland. Dat kwam omdat de moeder op het laatste moment geen toestemming gaf dat haar dochter die de dagopvang bezoekt, mocht gaan naaien. Een gemiste kans maar te respecteren. Nu gaan Irina(31) en Alexander(42) minimaal 251 complete sets beddengoed in 2018 naaien van het materiaal dat wij daar afgelopen jaar in juli en nu hebben gekocht. De eerste 30 sets zijn overhandigd en bestemd voor de 15 bedden van het hospice in Zhlobin. Hier overhandigd aan Tatiana van het hospice.

(links de rollen daar gekocht)
(21 rollen naar soc. Dienst gebracht)
(Alexander naait de 1^e lakens)

Voor het correctiecentrum, daar waar kinderen met een dubbele beperking naar school gaan of getest worden, hebben we veel ontwikkelingsmateriaal kunnen kopen. Ook diverse kinderhoekjes (tafeltjes en stoeltjes waaraan ze getest worden) hebben we kunnen inrichten. Daarnaast is de kindobservatiekamer gereedgekomen en naast de aankoop van het materiaal door de stichting ingericht. Bij de meubelmaker die wij steeds benaderen krijgen we korting en vaak doet hij gratis extra's.

Min 12 graden en eigenlijk niet goed warm te krijgen, zeker wanneer je stil zit. Oorzaak: 24 lekkende kranen onder de vloer van dit centrum waardoor daar water blijft staan. Verder zijn sommige speelplaatsen op het terrein niet toegankelijk voor rolstoel gebruikers. “Zoek het zelf maar uit, geen geld” is het antwoord van de overheid. Gelukkig konden wij het oplossen. (Terrein in de lente)

Het hospice, dat onderdeel is van het centrale ziekenhuis was, net als het ziekenhuis zelf, een nieuw project. Het beschikt over 15 bedden waarvoor men graag allemaal nieuwe decubitusmatrassen wilde hebben. Bleek wel nodig te zijn. Looprekjes, urinoirs, ondersteken e.d. stonden ook op het verlanglijstje. Zoals bij alle projecten hetzelfde antwoord van de overheid. Jullie hebben door jullie (financiële)hulp ook deze problemen kunnen oplossen.

Hospice links op de begane grond.. 13 bedden waren op dat moment bezet. Een triest geheel.

Het “nee”verhaal van de overheid is al vaker genoemd. Daarom hebben we gemeend ook voor 20 medewerkers van de technische- en buitendienst goede warme herkenbare kleding (schoenen, broek en jas) te moeten kopen.

Ook onze belofte om te helpen met de aanschaf van al het materiaal voor 2 douches in het geboortehuis konden we dankzij onze sponsors nakomen. De komende weken gaan medewerkers van het ziekenhuis zelf aan de slag. Foto's volgen t.z.t.

115 ouderen bezoeken op dit moment elke week een dependance van de sociale dienst. De stichting heeft meegeholpen om een sport- en creativiteit mogelijkheid op te zetten. Nog steeds helpen we hen door elke keer diverse soorten materiaal te kopen. We kunnen rustig stellen dat dit project een geweldig succes is. We hebben één groep bezocht en gezien hoe de gesponsorde sportattributen en andere aangeschafte materialen worden gebruikt. Aan eigen gezondheid werken en elkaar ontmoeten is hun belangrijkste drijfveer vertelden deze ouderen. Gebrek aan opbergruimte heeft ons ertoe “gedwongen” twee kasten te kopen waarin tijdens het sporten kleding en schoenen kunnen worden opgeborgen.

Een klein feestje is het elke keer als we de deelnemers(15-20) aan de dagopvang bezoeken. Ook voor hen kunnen gelukkig weer elke keer weer materiaal kopen. In de “Hollandse kamer” (Echt alles is gefinancierd door de stichting) is het elke dag een drukte van belang.

Buiten de voedselpakketten om hebben we nog drie personen individueel kunnen helpen.

Het dorpsziekenhuis(30 bedden) in Krasnie Berik, onderdeel van het centrale ziekenhuis in Zhlobin hebben we bezocht. Zij hebben onze hulp ook gevraagd. Later meer daarover.

Al met al kijken we terug op een bijzondere succesvolle maar vermoeide reis die we dankzij jullie hebben kunnen maken en waarvoor wij, maar zeker de ontvangers, jullie niet vaak genoeg kunnen bedanken.

Terug in Nederland zijn we alweer druk bezig met het volgende transport in maart/april en het invullen van de verzoeken die we vanuit Wit Rusland hebben meegekregen voor de volgende keer. Daarover ontvangen jullie uiteraard weer bericht met opnieuw de vraag op jullie hen weer willen helpen bij het verbeteren van hun leefomstandigheden onder hetzelfde motto: ‘Waarom wij wel en zij niet.’

REISVERSLAG OKROBER 2018

Lieve mensen,

Eind oktober en nog steeds kunnen we, zowel in Nederland als in Wit Rusland waar we dit verslag beginnen te schrijven, genieten van mooie nazomerse dagen. Het is zondag en Moederdag in Wit Rusland. Door het mooie weer zie je veel mensen met bloemen onderweg zijn naar ...?? Ook wij konden onze moeder verrassen met een mooie bos bloemen. Waarom we dit schrijven? Omdat we de afgelopen week weer hebben ervaren dat Moederdag in Wit Rusland uitbundiger wordt gevierd dan in Nederland. Zowel bij het correctiecentrum als bij de dagopvang sociale dienst, die beide door onze stichting al langere tijd worden ondersteund, waren we uitgenodigd voor een feestelijke uitvoering door de kinderen met een beperking die deze locaties bezoeken voor met name hun moeders. Hoeveel werk en geduld is er nodig geweest om dit alles voor te bereiden. Geweldig om te zien welke vreugde de kinderen zelf aan dit feest beleven. Het hoogtepunt kan wel genoemd worden dat een jongetje voor zijn moeder zong die, toen hij voor het eerst naar het correctiecentrum kwam, niet eens kon praten. Ook goed om te zien dat er op dat moment (leer)middelen worden gebruikt die door de stichting zijn geschonken. Een week zijn we nu hier maar hebben nog niet alle locaties kunnen bezoeken. Wel hebben we alles kunnen bestellen waarom is gevraagd en waarvan wij van mening waren dat het voor die betreffen instelling noodzakelijk is.

Zo vierde men hier op 1 oktober “de dag van de ouderen.” Op verzoek van de sociale dienst hebben wij 9 ouderen met een lichamelijke beperking die ver onder de sociale norm en dus onder hun dienst vallen voorzien van een voedselpakket of een pakket met pampers en reinigingsdoekjes. Vijf van hen hebben we persoonlijk bezocht.

Verdrietig word je ervan wanneer je ziet onder welke omstandigheden deze ouderen wonen. Gelukkig krijgen ze allemaal thuishulp

Links

(Hulp- en medewerker soc. dienst en oudere 93 jaar)

Rechts

(Afgevalen behang plafond en muren)

Met name in de dorpen moeten medewerkers van de sociale dienst vaak enorme afstanden te voet of op de fiets afleggen om hun cliënten te bezoeken vaak over slechte wegen en alle weersomstandigheden. Wat een verschil met ons eigen land. In Wit Rusland is het gebruikelijk dat men bij binnenkomst de schoenen uittrekt en de pantoffels klaar staan. Jullie zullen begrijpen dat dit voor de cliënten die de medewerkers van de sociale dienst bezoeken niet altijd gemakkelijk is. Daarom hebben we op hun verzoek alle 95 medewerkers één paar pantoffels gegeven en een paar laarzen die men bij slecht weer kan gebruiken. Wij verbazen ons elke keer weer over het feit dat de overheid vaak niet in een minimale behoefte voorziet. De “Nederlandse kamer” van de dagopvang, door ons zo genoemd omdat alles wat erin staat door de stichting is gerealiseerd, was nodig aan een opknappbeurt toe. Daarvoor heeft de stichting de middelen beschikbaar gesteld. Al tijdens ons bezoek is men begonnen. Regelmatig zijn we even naar binnen gelopen om de voortgang te controleren. Maar goed dat wij niet van de arbeids-/gevaarinspectie waren Er werd hard gewerkt maar het is niet gelukt om het helemaal tijdens ons bezoek te realiseren. Wanneer men klaar is en alles opnieuw ingericht is stuurt men ons de foto's. Nu een paar tijdens onze aanwezigheid.

Beide foto's links voor/na en klaar om geverfd te worden. Rechts moet net zo worden met die steiger????

De bezoekers, zowel vast (25) als individueel, kunnen er straks weer jaren mee vooruit met hun bezigheden in deze ruimte zoals het lopende naaiproject voor het ziekenhuis in Zhlobin waarbij men nu al bijna 200 stel lakens en slopen heeft genaaid. Dit project loopt nog tot 1 februari 2019.

Daarnaast hebben we de sport- /zang / ouderenclub en de dagopvang weer kunnen voorzien van de nodige middelen om (creatief) bezig te zijn of aan de conditie te werken. Iedere week bezoeken ong. 125 ouderen deze club.

Soms kruipt het bloed waar het niet gaan kan. Zoals ook, na enkele jaren, weer een bezoek aan “ons” internaat in Chaltsch, daar waar het ooit allemaal is begonnen. We zijn daar gestopt omdat het in 2012 het beste internaat van Wit Rusland in hun categorie was geworden. Het voelde weer als thuiskomen, zeker toen een bewoner van het eerste uur opmerkte: “Papa, welkom maar waarom ben je zolang weggebleven?” Overall zijn nog de Nederlandse invloeden zichtbaar zoals bedden, schilderijen, het schilderwerk, de diverse verbouwingen en ga zomaar door. We konden alles aan iedereen vragen. Van de ene kant was het goed om te horen dat de 375 bewoners bijna alles krijgen wat ze nodig hebben. Alleen pampers voor de bedlegerigen (70) zijn er altijd onvoldoende. Van de andere kant blijkt dat de medewerkers voor hun werk niet altijd alles krijgen. Om een paar dingen te noemen. Men moet veel meedoen aan festiviteiten maar krijgt daarvoor niet de nodige creatieve middelen. Er is één computer zonder programma voor de beide artsen en de dossiers worden nog steeds handmatig bijgehouden. Nietmachines, paperclips, papier, en dergelijke kantoorartikelen ontbreken vaak. Ook meubels zijn al weer aan vervanging toe. Daar word je dan weer niet vrolijk van en is er in dat opzichte in al die jaren niet veel veranderd. Hulp is dus voor bepaalde dingen weer meer dan welkom. We hebben daarom alsnog veel pampers en ook kantoormiddelen gekocht. De hulpgoederen die wij in mei dit jaar naar het ziekenhuis hebben gestuurd zijn nog steeds niet vrijgegeven. De reden daarvan is bijv. dat een nieuwe speciale weegschaal aan een extra medische keuring moet worden onderworpen evenals alle andere medische artikelen die wij stuurden. Maar wie gaat dat wanneer doen? Alles staat dan stil. De verwachting is dat het wel binnen een maand geregeld is. Men weet nu dat men bij een volgende transport de goederen gescheiden moet melden bij de overheid zodat de normale gebruiksartikelen eerder vrijgegeven worden. Het blijft Wit Rusland.

Voor deze reis was men te laat voor het aanvragen van goederen die wij ter plaatse zouden kunnen kopen. De boekhouder die het had moeten regelen was het vergeten ondanks herhaald verzoek. Daarom hebben we deze keer verder niets voor het ziekenhuis kunnen betekenen.

Tijdens een rondleiding daar hebben we gezien wat het resultaat is geworden van het opknappen van twee doucheruimtes in het geboortehuis waarvoor de stichting in januari van dit jaar de materialen heeft kunnen kopen. Ook twee kamers konden worden opgeknapt. Echt mooi geworden.

Linksonder de oude douche en rechts de nieuwe met aan de andere kant van de gang het toilet. Alles gebeurt met eigen personeel, dus vergt tijd omdat zij ook voor andere opdrachten worden ingezet.

Midden: Eén van de kamers die is opgeknapt m.u.v. de bedden. Alles een hele verbetering.

Het correctiecentrum (kinderen met een dubbele beperking) heeft alle meubels(onder), kleding, keukengereis, leer- en

schoonmaakmid delen op tijd binnen gekregen en voordat deze vrijgegeven en gebruikt gaan

worden maken wij er altijd foto's van. Zo ook deze keer. Een klein schoentje om te leren strikken viel erg op.

2019 staat bijna voor de deur. De plannen voor dat jaar zijn nog niet helemaal rond maar zeker is dat zowel het ziekenhuis, de sociale dienst, indien mogelijk ook het correctiecentrum en ja ook het internaat in Chaltsch graag weer hulpgoederen vanuit Nederland willen ontvangen ook al geeft dat bij hun veel extra werk en stress. Van alles is nodig hetgeen erop duidt dat men zich nog steeds niet helemaal zelfstandig kan redden en de overheid onvoldoende ondersteunt. Dat hebben we helaas ook nu weer ervaren dus gaan we er weer tegen aan onder hetzelfde motto: 'Waarom wij wel en zij niet.' Wij hopen dat jullie weer meedoen.

Met vriendelijke groet,

Kees Staal, Coördinator van de stichting.

Tel. 0341-258479 Email: k.staal24@upcmail.nl

Ingeschreven in de Kamer van Koophandel Veluwe en Twente onder nummer 08124082:

"Stichting Ruimte voor Chaltsch" Zoomweg 48, 8071-EK, Nunspeet.

IBANnr. NL35ABNA0556202295 ANBI geregistreerd 814284267